

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010042
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6216010042.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného U. N., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. decembra 2016, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 17.08.2016 sp.zn. 9T/15/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 329 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody s tým, že poškodená strana Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Banská Bystrica, Skuteckého 20, IČO: 35937874 s nárokom na náhradu škody sa odkazuje na civilný proces.
Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 17.08.2016 sp.zn. 9T/15/2016 bol obžalovaný U. N. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 15.03.2015 o 10.30 h vo F. B. na účelovej komunikácii na ulici F.. XX, ako vodič osobného motorového vozidla zn. Nissan Navara, EČ F.-H. začal cúvať, pričom nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke v dôsledku čoho zrazil po pravej strane cesty idúceho chodca V. G., nar. XX.XX.XXXX a spôsobil mu zranenia otras mozgu, poranenia nosnej prepážky a lícnej kosti, poranenie pravého kolena a pravého ramena, s dobou liečenia a PN menej ako 42 dní, obžalovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 22 ods. 2,3 Zák. č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení.

Za to mu bol uložený podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2,3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu jedného roka. Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na jeden rok. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., krajská pobočka Banská Bystrica, Skuteckého 20, IČO: 35937874, škodu vo výške 1.885,20 Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. B., F. XX, s nárokom na náhradu škody, odkázaný na civilný proces.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný U. N.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí tak čo do výroku o vine, výroku o treste, ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prvom rade namietal skutočnosť, že poškodenému dĺžka práceneschopnosti neprekročila dobu 42 dní, a preto súd prvého stupňa pochybil, keď v právnej vete napadnutého rozsudku uviedol, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čo nezodpovedá ust. § 158 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, L.. G., ktorý kvalifikoval zranenie poškodeného spôsobené pri dopravnej nehode v trvaní menej ako 42 dní.

Okrem toho namietal aj to, že by z jeho strany došlo k porušeniu dôležitej povinnosti, ktorá vyplýva z jeho zamestnania alebo postavenia vodiča, lebo na uvedenú okolnosť upozornil aj samotný znalec I.. R. B.,

ktorý pri otázke č. 5 síce zaujal stanovisko, pokiaľ určoval zabránenie dopravnej nehody z jeho strany a zo strany chodca, keď uviedol, že on mohol dopravnej nehode zabrániť tým, že by pred cúvaním, ako aj počas samotného cúvania sa dostatočne presvedčoval, či môže bezpečne cúvať, ale kriticky sa vyjadril aj k samotnému správaniu sa chodca, keď uviedol, že chodec mohol dopravnej nehode zabrániť tak, že by sa po ceste pohyboval vľavo pri ľavom okraji cesty a nie takmer v strede cesty bližšie k jej pravému okraju. Chodec na cúvajúce vozidlo dozadu nevidel, pretože bol k nemu otočený chrbtom a bol nedoslýchavý. Napriek objektívnemu zisteniu, že popri pravom okraji vozovky chodec nemohol ísť, súd prevzal tvrdenie obžaloby a v skutkovej vete ponechal záver, že mal zraziť chodca po pravej strane cesty, pričom v danom prípade ide o nevyváženosť v terminológii, keďže išlo o miestnu účelovú komunikáciu, kde síce nebola jednosmerná premávka, ale išlo o tzv. slepú cestu, ktorá vedie pred obytný blok a on z tohto priestoru v podstate cúval a je vecou názoru, ako sa označia strany tejto účelovej komunikácie. Zrejme je to, že on cúval motorovým vozidlom tesne pri obrubníkoch, ktoré boli bližšie k obytnému bloku. Trval na tom, že ku kontaktu chodca s motorovým vozidlom nedošlo v strede motorového vozidla, ale viac k jeho pravej strane.

Taktiež namietal aj to, že pri rekonštrukcii nebola prítomná svedkyňa C., pretože na základe jej výpovede by sa zachytilo to, v ktorých priestoroch sa ona stretla s poškodeným a kde sa s ním aj chvíľu rozprávala. Zotrvával na tom, že koridor, cez ktorý chcel cúvať, bol voľný, bez akejkoľvek prekážky a bez akejkoľvek možnosti, že by on ohrozil chodcov alebo spôsobil im nejaké nebezpečenstvo. Poškodený chodec jednoznačne sa nachádzal mimo jazdný koridor niekde v priestoroch po pravej strane jeho motorového vozidla, avšak mimo jazdný koridor, do ktorého v priebehu cúvania musel náhle vojsť a z dôvodu svojej nepozornosti vkročil do jeho jazdnej dráhy. Tvrdenie chodca, že sa pohyboval asi 1,5 m od pravého okraja cesty je technicky neprijateľná, čo potvrdil aj znalec, pričom zotrval, že v čase, keď začal s cúvaním, v jeho predpokladanom jazdnom koridore sa nenachádzala žiadna prekážka, ani chodec, nakoľko tento sa nachádzal v priestore, ktorý bol z boku motorového vozidla a keďže išlo o chodca, ktorý ťažko vníma a sleduje, nepozornosťou vošiel do jazdnej dráhy, v dôsledku čoho došlo aj k jeho zraneniu. Záverom opätovne poukázal na znalecký posudok L. G., pretože dokazovaním došlo k podstatnej zmene príčinnej súvislosti medzi skutočnou dĺžkou práceneschopnosti a dĺžkou práceneschopnosti, ktorá mala byť spôsobená dopravou nehodou a nie je možné pripustiť, aby ho súd zaviazal nahradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., škodu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 1.885,20 Eur, pretože nie všetky zdravotné zásahy a úkony súvisia s ublížením na zdraví, ktoré vzniklo pri dopravnej nehode.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný, ako aj jeho obhajca predniesli svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania, navrhli upraviť právnu vetu v napadnutom rozsudku, pretože poškodenému nebola spôsobená ťažká ujma na zdraví a v prípade, ak by súd ho uznal za vinného z protiprávneho konania, zväžiť aj uloženie trestu zákazu činnosti vzhľadom na jeho povolanie. Obžalovaný okrem toho uviedol, že vec, ktorá sa stala, ho mrzí, je mu ľúto, čo sa stalo, avšak necíti zodpovednosť za následok, ktorý nastal.

Krajský prokurátor navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného, pretože prvostupňové rozhodnutie považoval za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolačný súd poznamenáva, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného U. N. podaná. Odvolačný súd zdôrazňuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Súd zhodnotil dôkazy jednotlivito ako aj v ich súhrne, logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 3 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku v podstate presvedčivo rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaného uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku totiž súd prvého stupňa analyzuje dôkaznú situáciu a vyjadril aj úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu, nakoľko by to bolo duplicitné - teda samoučelné.

Aj keď, ako je to už vyššie uvedené, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a tento správne aj po právnej stránke kvalifikoval, k odvolaniu obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade možno súhlasiť s námietkou obžalovaného v tom smere, keď namietal nesprávne citovanú právnu vetu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože práceneschopnosť poškodeného podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, L. G., nepresiahla dobu 42 dní. Právna kvalifikácia skutku však bola správne zistená, a preto odvolací súd dospel k záveru, že takéto pochybenie zo strany okresného súdu je možné napraviť opravným uznesením.

Ak obžalovaný namietal aj samotné zavinenie z jeho strany, odvolací súd okrem skutočností, ktoré uviedol súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, poukazuje na ust. § 22 ods. 2 a 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. cest. P.), podľa ktorého vodič motorového vozidla nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky a ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby.

Porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je v zmysle § 137 ods. 2 písm. c) zák. cest. P. je aj to, ak vodič motorového vozidla, ak to vyžadujú okolnosti, resp. nedostatočný rozhľad, je povinný zaistiť bezpečné cúvanie pomocou spôsobilej osoby, pretože takýto úkon si vyžaduje od vodiča motorového vozidla vyšší stupeň opatrnosti.

Z dokazovania vyplynulo nielen to, že obžalovaný viedol motorové vozidlo značných rozmerov, patriacich do kategórie pick - up, ale aj, že išlo o komunikáciu, ktorá slúžila aj ako chodník, pričom v príslušných domoch bývajú aj starší ľudia, voči ktorým je potrebné byť zo strany vodičov motorových vozidiel obzvlášť opatrný. Okrem toho obžalovaný miesto činu veľmi dobre poznal, nakoľko na F. ulici vo F. B. má trvalé bydlisko.

Ak sa obžalovaný v dôvodoch odvolania domáhal zopakovať rekonštrukciu za účasti L. C., uvedená svedkyňa síce podľa jej výpovede videla cúvať motorové vozidlo obžalovaného, avšak samotný priebeh kolízie medzi vozidlom a poškodeným nevidela a len počula výkrik od zadnej časti vozidla, a preto jeho námietka v tomto smere neobstoí.

Vykonanie takéhoto dôkazu, zmenu skutku a následne vyvinenie obžalovaného neovplyní.

Na základe dokazovania uskutočneného na hlavnom pojednávaní aj odvolací súd dospel k záveru že obžalovaný v inkriminovanom čase, ako vodič osobného motorového vozidla značky Nissan Navara začal cúvať bez toho, aby venoval tomuto úkonu dostatočnú pozornosť, nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho zrazil po pravej strane cesty idúceho chodca V. G., ktorý následkom tohto zranenia utrpel zranenie s dobou liečenia a PN menej ako 42 dní, teda inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. a § 22 ods. 2 a 3 Zák. č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri ukladaní trestu, jeho druhu a výmere v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák., keď obžalovanému uložil podľa § 158 Tr. zák. pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu jedného roka. Okrem toho správne postupoval aj v tom smere, keď obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na jeden rok. Uvedený trest zohľadňuje najmä spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade individuálnu ako aj generálnu prevenciu.

Odvolací súd preskúmal aj výrok, ktorým súd prvého stupňa obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., krajská pobočka Banská Bystrica, škodu vo výške 1.885,20 Eur a dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že znaleckým posudkom znalca L. G. bola práceneschopnosť poškodeného oproti obžalobe upravená, stotožnil sa s námietkami vznesenými zo strany obžalovaného v dôvodoch odvolania a poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Keďže odvolanie obžalovaného U. N. bolo dôvodné len čiastočne, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.